

reportage

"De Lleyn is vooral economisch interessant", vindt Jan van Ginderachter.

'Ik investeer in rammen'

Jan Van Ginderachter houdt sinds de jaren tachtig Suffolks. Daarmee sleept hij menig prijs in de wacht. Inmiddels is de veestapel aangevuld met het Lleyn-schaap. "Dit uit Wales afkomstige 'easy care'-ras biedt economisch meer perspectief", aldus Van Ginderachter.

De middelste twee Suffolk-rammen wonnen meerdere prijzen.

Jan Van Ginderachter is hoofdnutrionist bij diervoederbedrijf Vanden Avenne in het Belgische Ooigem. Rust vindt hij bij zijn schapen, waarmee de hobbyhouder op een professionele manier omgaat. Van Ginderachter begon in 1982 met het houden van schapen. Dat jaar huurde hij een boerderijtje met wat land in Marke en kocht hij zijn eerste Suffolks. Vanaf het begin opteerde hij voor stamboekdieren. "Suffolk is in België een belangrijk ras. Het maakt twaalf procent van de Belgische schapenstapel uit", vertelt de West-Vlaming. In 1988 zette hij zijn schapenhouderij voort op Hof ter Haeghen, een oude hoeve uit 1761.

PAASLAMMEREN

Tijdens de stalperiode besteedt Van Ginderachter veel zorg en aandacht aan de

Suffolks. De dieren vreten hooi, voordroogkuil, maiskuil en krachtvoer. Tot de slacht verorbert een lam 25 tot 30 kilo krachtvoer. De ooien krijgen krachtvoer voor de melkproductie. Ze lammeren in januari. In april worden de lammeren gespeend. De ooien gaan dan in de wei en een deel van de lammeren vertrekt als paaslam naar de slacht. Van Ginderachter houdt de andere jonge dieren tijdens de weideperiode dicht bij de stal.

“Tot zo'n twintig jaar geleden was deze vorm van schapenhouderij rendabel”, vertelt hij. “Van Pasen tot juni werd een euro per kilo meer betaald voor een Suffolk-lam dan voor een Texelaarlam. Tegenwoordig is de prijs voor paaslammeren te laag en ook de wolprijs is gezakt, maar de kosten zijn gestegen.” De totale Belgische Suffolk-stapel is hierdoor behoorlijk uitgedund. “Weideschape, zoals Texelaars, zijn meer grasschape en komen met wat hooi en kuil voordelig door de winter. Dat lukt niet met Suffolks.”

IMPORT EN EXPORT

Van Ginderachter bezoekt met zijn gezin een paar keer per jaar fokkers in het Ver-

enigd Koninkrijk. “In Engeland en Schotland halen we de beste rammen om ons koppel te verbeteren. Af en toe kopen we ook drachtige ooien. Wij willen alleen de betere dieren, al kost dat wel wat geld.”

Zijn streven naar verbetering vertaalt zich in resultaat op keuringen, zowel provinciale als nationale. De schapenhouder wint voortdurend prijzen met zijn Suffolks.

Hoofddoel van Van Ginderachters eigen fokkerij is goede ramlammeren produceren voor de dekkerij. Suffolk-rammen worden volgens hem meer en meer gebruikt om mee te kruisen. Niet alleen in België, maar ook in het Verenigd Koninkrijk. “De helft van de Britse Suffolk-ram-

men wordt ingezet als slachtlamvaderdier”, vertelt hij. Jaarlijks exporteert Van Ginderachter jonge fokrammen naar Frankrijk, Nederland, Duitsland en Spanje.

ECONOMISCH INTERESSANT

Het koppel van Van Ginderachter, zestig ooien en zes rammen, bestaat echter niet meer uitsluitend uit Suffolks. Van dit ras heeft hij 35 ooien en vijf rammen. Daarnaast heeft hij 25 ooien en een ram van het Lley-n-ras uit Wales. Dit weideschaap noemen de Britten een ‘easy care’-schaap.

“Voor de Lley-n bestaat nog geen Belgisch stamboek. Wij investeren in de beste rammen, allemaal Britse stamboekdieren. Wij kopen onder andere bij de bekende fokker Marcus Bullock”, vertelt de schapenhouder. “De Lley-n-rammen zijn zo goed dat ze zonder probleem zestig, zeventig ooien en meer voor hun rekening nemen.” De huidige Lley-n-ram van Van Ginderachter behoort met zijn indexen zowel voor moedereigenschappen als voor karkaskwaliteit tot de top van het ras.

“Momenteel is dit weideras economisch het meest interessant”, stelt Van Ginderachter. “In het Verenigd Koninkrijk bestaan kuddes van duizend dieren die door slechts twee mensen worden gemanaged. Ze halen een jaarproductie van 800 kilo lamsvles per hectare.”

Van Ginderachter houdt nog met veel plezier Suffolks. “We hebben met dit ras ruim twintig jaar ervaring in selectie opgebouwd. Maar vanuit economisch oogpunt zien we vooral toekomst in de Lley-n. Dat ras is in Engeland in opmars en bovendien is de Lley-n voor ons interessant om te kruisen met de Suffolk.” <<

JAN VAN GINDERACHTER

PLAATS: ANZEGEM-KASTER (BELGIË)

BEROEP: HOOFDNUTRITIONIST BIJ VANDEN AVENNE

SCHAPEN: 35 SUFFOLK-OOIE EN 5 SUFFOLK-RAMMEN, 25 LLEYN-OOIE EN 1 LLEYN-RAM

Deze tweejarige Lley-n-ram hoort bij de absolute top van zijn ras.

